

31996F0443

L 185/5

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

24.7.1996

СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ**от 15 юли 1996 година****прието от Съвета въз основа на член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно действията за борба с расизма и ксенофобията**

(96/443/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз,

като взе предвид инициативата на Кралство Испания,

като има предвид, че държавите-членки разглеждат приемането на правила във връзка с действията за борба с расизма и ксенофобията като въпрос от общ интерес в съответствие с член К.1, параграф 7 от Договора в частност;

като има предвид заключенията относно расизма и ксенофобията, приети от Европейския съвет в Корфу на 24 и 25 юни 1994 г., в Есен на 9 и 10 декември 1994 г., в Кан на 26 и 27 юни 1995 г. и в Мадрид на 15 и 16 декември 1995 г.;

като има предвид, че Консултативната комисия за расизма и ксенофобията, основана от Европейския съвет в Корфу, прие препоръки;

като има предвид, че въпреки усилията, положени в последните години от държавите-членки, нарушенията, свързани с расизъм и ксенофобия, продължават да нарастват;

като изразява загриженост за различията между някои системи на наказателното право относно наказанията за отделни видове расистко и ксенофобско поведение, които представляват пречки пред международното съдебно съдействие;

като приема, че е необходимо съдействие между всички държави-членки, включително и тези, които не са повлияни на вътрешно ниво от проблема с расизма и ксенофобията, за да се попречи на извършителите на такива нарушения да злоупотребяват с факта, че расистките и ксенофобските дейности са класифицирани различно в различните държави-членки, придвижвайки се от една страна в друга с цел да избегнат наказателно преследване или да избегнат изтърпяване на присъди и по този начин да извършват дейността си безнаказано;

като подчертава, че правото на свобода на изразяване включва задължения и отговорности, включително уважение към правата на останалите, както е посочено в член 19 от Международния пакт за граждански и политически права на Обединените нации от 19 декември 1966 г.;

решен, следвайки общата хуманитарна традиция, да гарантира, че преди всичко членове 10 и 11 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г. ще бъдат спазени;

като желае да продължат работата, започната в рамките на глава VI от Договора през 1994 г. относно наказателната страна на борбата с расизма и ксенофобията,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ:

ДЯЛ I

А. В интерес на борбата с расизма и ксенофобията всяка държава-членка предприема необходимото в съответствие с процедурата, посочена в дял II, за да осигури ефективно съдебно съдействие по отношение на нарушенията, основани на следните видове поведение, и ако е необходимо за целите на това съдействие, да предприеме стъпки, за да се погрижи такова поведение да бъде наказуемо като престъпление или в противен случай до приемането на необходимите разпоредби да не спазва принципа на двойно наказание за следното поведение:

- а) публично подстрекателство към дискриминация, насилие или расова омраза по отношение на група лица или член на такава група, определена по цвят, раса, религия или национален или етнически произход;
- б) публично оправдаване с расистка или ксенофобска цел на престъпления срещу човечеството и нарушения на човешките права;

- в) публично отричане на престъпленията, определени в член 6 от Хартата на Международния военен трибунал, включена към Лондонското споразумение от 8 април 1945 г., дотолкова, доколкото то включва поведение, което е презрително или обидно спрямо група лица, определена по цвят, раса, религия или национален или етнически произход;
- г) публично разпространение или дистрибуция на брошури, снимки или други материали, съдържащи израз на расизъм и ксенофобия;
- д) участие в дейността на групи, организации или сдружения, които са свързани с дискриминация, насилие или расова, етническа или религиозна омраза.
- Б. В случай на разследване и/или процес срещу нарушения, основани на видовете поведение, изброени в параграф А, всяка държава-членка в съответствие с дял II подобрява съдебното съдействие в следните области и предприема подходящи мерки за:
- а) изземване и конфискация на брошури, снимки или други материали, съдържащи израз на расизъм и ксенофобия, предназначени за обществено разпространение, когато такива материали се предлагат на обществото на територията на държава-членка;
- б) приемане, че видовете поведение, изброени в параграф А, не трябва да бъдат разглеждани като политически нарушения, оправдаващи отказ на молба за взаимно правно съдействие;
- в) предоставяне на информация на друга държава-членка, за да се позволи на тази държава-членка да инициира, в съгласие с нейния закон, съдебен процес или процес на конфискация в случаите, където изглежда, че брошури, снимки или други материали, съдържащи израз на расизъм и ксенофобия, са складирани в държава-членка с цел дистрибуция или разпространение в друга държава-членка;
- г) установяване на контактни точки в държавите-членки, които да бъдат отговорни за събиране и обмен на всякаква информация, която би могла да бъде полезна за разследване и процеси срещу нарушения, основани на видовете поведение, изброени в параграф А.
- В. Нищо в настоящото съвместно действие не може да бъде тълкувано като засягащо каквито и да било задължения, които държавите-членки биха могли да имат по международните споразумения, изброени по-долу. Държавите-членки изпълняват настоящото съвместно действие заедно с такива задължения и се съобразяват със следните споразумения:
- Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г.,
- Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г.,
- Конвенцията на Обединените нации за геноцида от 9 декември 1948 г.,
- Международната конвенция за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация от 7 март 1966 г.,
- Женевските конвенции от 12 август 1949 г. и Протоколи I и II от 12 декември 1977 г. към тези конвенции,
- Резолюции 827(93) и 955(94) на Съвета за сигурност на Обединените нации,
- Резолюция на Съвета от 23 ноември 1995 г. за защита на свидетелите в борбата с международната организирана престъпност ⁽¹⁾, в случаите на наказателен процес за видовете поведение, изброени в параграф А, ако свидетели са призовани в друга държава-членка.

ДЯЛ II

Всяка държава-членка дава подходящи предложения за приемането на настоящото съвместно действие за разглеждане от компетентните власти с оглед неговото приемане.

Съветът ще оцени изпълнението от страна на държавите-членки на техните задължения по настоящото съвместно действие, вземайки предвид декларациите, приложени към него, до края на юни 1998 г.

Настоящото съвместно действие и приложените декларации, които са одобрени от Съвета и не нарушават прилагането на настоящото съвместно действие от страна на държави-членки, различни от онези, които са засегнати от тези декларации, ще бъдат публикувани в *Официален вестник*.

Съставено в Брюксел на 15 юли 1996 година.

За Съвета
Председател
D. SPRING

⁽¹⁾ ОВ С 327, 7.12.1995 г., стр. 5.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДЕКЛАРАЦИИ СЪГЛАСНО ДЯЛ II

1. Декларация на гръцката делегация относно дял I.B, буква б):

„Гърция тълкува дял I.B, буква б) в светлината на съответните разпоредби на нейната конституция, които забраняват предприемането на всякакви действия срещу лица, изправени пред съдебно преследване на политическа основа.“

2. Декларация на френската делегация относно дял I.B, пето тире:

„Франция посочва, че Допълнителен протокол I от 8 юни 1977 г. към Женевските конвенции от 1949 г. не може да бъде използван срещу нея, тъй като Франция нито е ратифицирала, нито е подписала този инструмент и той не може да бъде приет като прехвърляне на международното обичайно право, приложимо при въоръжени конфликти.“

3. Декларация на делегацията на Обединеното кралство относно дял I:

„Делегацията на Обединеното кралство декларира, че за целите на прилагането на съвместното действие от страна на Обединеното кралство и като има предвид разпоредбите и общите принципи на наказателното право на Обединеното кралство, Обединеното кралство ще прилага дял I, параграф A, букви от а) до д) и препратките към тях, когато съответното поведение е заплашително, осъществително или обидно и е предприето с цел разпалване на расова омраза или е вероятно да разпали такава.“

Това включва, в съгласие с дял I.B и дял II, позволяване на съответните власти в Обединеното кралство в този контекст да търсят и изземват брошури, снимки или други материали в Обединеното кралство, които са предназначени за разпространение в друга държава-членка и които е вероятно да предизвикат расова омраза там.

Ако възникнат проблеми при прилагането на тази декларация, Обединеното кралство ще се консултира със съответната държава-членка с оглед превъзможването на възникналите проблеми.“

4. Декларация на датската делегация относно дял I:

„Датската делегация декларира, че за целите на прилагането на съвместното действие от страна на Дания и като има предвид разпоредбите и общите принципи на датското наказателно право, Дания ще прилага дял I, параграф A, букви а) - д) и препратки към тях само когато съответното поведение е заплашително, обидно или унизително.“
